

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Anghelinei Cebotari împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina privind anularea ordinului de sancționare, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 13.09.2013, Cebotari Anghelina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este angajată la Penitenciarul nr. 17 Rezina în calitate de contabil încă din 23 iulie 1970, avînd o vechime în muncă de 43 ani. Prin ordinul nr. 51 din 20 mai 2013, a fost trecută la un regim de muncă redus pînă la 30 ore pe săptămînă, avînd un regim de muncă zilnic de la 08.00 pînă la 15.00.

Menționează că pe parcursul anilor de activitate, ea și-a îndeplinit conștiincios funcția, a fost stimulată pentru succese de muncă, iar în anul 2011 -2012 a fost pusă chiar și la panoul de onoare al unității.

Susține că problemele au început odată cu numirea noului șef. Conflictul între ea și noul șef a devenit și mai evident la 30 aprilie 2013, cînd ea, fiind șef de syndicate, a ridicat problema adresată de către angajați despre reducerea zilei de muncă cu o oră conform Codului muncii, în ajun de 01 mai.

Afirmă că prin ordinul pîrîtului nr. 89 ef. din 15 august 2013 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare aspră pentru perfectarea eronată a documentelor pe Serghei Motîcailo necesare pentru stabilirea pensiei minime pentru fostul supraveghetor al SRS al Penitenciarului nr. 17 Rezina, iar prin ordinul pîrîtului nr. 90 ef. din 19 august 2013 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - concedierea în

baza art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, pentru lipsa nemotivată de la lucru pe pata de 07 iunie 2013.

Invocă că ea nu este de acord cu sancțiunile disciplinare aplicate, deoarece la 07 iunie 2013, ea a fost învoită de către contabilul-șef, Victor Cebanu, de aceea nu poate fi considerat că ea a lipsit nemotivat de la serviciu.

Mai susține că la 07 iunie 2013 ea a lipsit de la serviciu, dar abia la 19 august 2013 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară, pe când conform art. 209 din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării.

Invocă că ea este membru al organizației sindicale și conform art. 87 alin. (3) din Codul muncii, pîrîtul nu a avut dreptul să o concedieze fără acordul preliminar al organului sindical ierarhic superior.

Menționează că pîrîtul a indicat în ordinele de aplicare a sancțiunilor disciplinare ca ea a încălcat capitolul II, pct. 8 și 9 din Fișa postului, însă Fișa postului i-a fost înmînată abia la 06 august 2013. La momentul lipsirii sale de la serviciu, obligațiile sale erau stabilite în baza Obligațiunilor Funcționale din 30 octombrie 2008. De asemenea, pîrîtul a indicat încălcări din Legea serviciului public, însă ea nu este funcționar public.

Susține că în cazul lui Serghei Motîcailo, nu a fost necesitatea de a aplica îndată sancțiunea disciplinară în privința sa, deoarece i-a fost ordonată executarea cererii lui Serghei Motîcailo prin telefon, iar actele executate în principiu au fost reverificate de către persoanele responsabile: contabilul-șef și șeful resurselor umane.

Solicită anularea ordinelor pîrîtului nr. 89 ef din 15 august 2013 și nr. 90 ef din 19 august 2013 cu privire la sancționarea disciplinară, restabilirea sa în funcția deținută anterior, încasarea de la pîrît a salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral în sumă de 150 500 lei și încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Anghelina Cebotari a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd repararea prejudiciului moral în sumă de 150 500 lei și încasarea de la pîrît a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 500 lei, invocînd că ordinele pîrîtului nr. 89 ef din 15 august 2013 și nr 90 ef din 19 august 2013 au fost anulate, ea fiind restabilită în funcție și pîrîtul i-a achitat salariul pentru absența forțată de la lucru.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rezina din 16 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Penitenciarul nr. 17 Rezina în beneficiul Anghelinei Cebotari suma de 3 943,11 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 500 lei.

La 13.11.2013, Anghelina Cebotari a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Rezina din 16 octombrie 2013 și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

Apelanta Anghelina Cebotari, în motivarea apelului, a indicat că nu este de acord cu hotărîrea primei instanțe în partea încasării sumei de 3 943,11 lei, în vederea reparării prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de Anghelina Cebotari, casată hotărîrea Judecătoriei Rezina din 16 octombrie 2013 în partea reparării prejudiciului moral și emisă o hotărîre nouă în

această parte de admitere parțială a acțiunii, fiind dispusă încasarea de la Penitenciarul nr. 17 Rezina în beneficiul Anghelinei Cebotari suma de 11 829,33 lei. În rest, hotărîrea Judecătoriei Rezina din 16 octombrie 2013 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 90 alin. (1), (2) lit. c) și (3) Codul muncii, menționînd că consideră necesar a încasa de la Penitenciarul nr. 17 Rezina în beneficiul Anghelinei Cebotari suma de 11 829,33 lei, care este o compensare echitabilă a prejudiciului moral.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 04.02.2014, Penitenciarul nr. 17 Rezina a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013 și menținerea hotărîrii Judecătoriei Rezina din 16 octombrie 2013.

În argumentarea recursului recurentul a invocat examinarea de către instanța de apel a circumstanțelor cauzei în mod unilateral. Menționează că a ignorat faptul că la materialele cauzei au fost atașate probe care confirmă nu numai activitate ireproșabilă a intimatei, ci și o activitate neprofesională cu derogări de la legislația în vigoare.

La fel, recurentul indică că din motive independente de voința sa, persoana care a petrecut cercetarea de serviciu, în mod intenționat a tergiversat-o mai mult de 30 zile.

Cebotari Anghelina a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia, considerîndu-l ilegal și nefondat.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanța de apel a ignorat faptul că la materialele cauzei au fost atașate probe care confirmă nu numai activitate ireproșabilă a intimatei, ci și o activitate neprofesională cu derogări de la legislația în vigoare, precum și faptul că din motive independente de voința sa, persoana care a petrecut cercetarea de serviciu, în mod intenționat a tergiversat-o mai mult de 30 zile.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Penitenciarul nr. 17 Rezina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2013, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Anghelinei Cebotari împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina privind anularea ordinului de sancționare, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea